

ον εισπράττει τὰ ἐνοίκια διὰ λογαριασμόν τοῦ τοιοῦτου ιδιοκτῆτου δέον ὅπως ἀπομακρύνῃ ἀμέσως τὰ τοιαῦτα σκύβαλα καί διατηρῇ καθαρὸν τὸν τοιοῦτον χώρον.

102B. Οὐδεὶς δύναται νὰ μεταφέρῃ δι' ὄχηματος ἢ ἄλλου μέσου κόπρον οἰουδήποτε εἶδους διὰ μέσου τῶν δημοτικῶν ὁρίων προτοῦ ἐξασφάλισι γραπτῆν ἄδειαν παρὰ τοῦ Δημάρχου. Εἰς τὴν τοιαύτην ἄδειαν δύναται νὰ τίθενται ὅροι ἐν σχέσει μὲ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἃς δέον νὰ γίνετα ἢ μεταφορὰ ὡς καὶ τὰς ὁδοὺς διὰ τῶν ὁποίων δέον τὸ ὄχημα ἢ ἄλλο μέσον νὰ ἀκολουθήσῃ».

4. Ὁ Κανονισμὸς 192 τῶν Κανονισμῶν 1939 ἕως 1958, διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐν τούτῳ διαλαμβανομένου ὀρισμοῦ τοῦ ὅρου «Μισθὸς» διὰ τοῦ ἀκολουθούτου ὀρισμοῦ :

««Μισθὸς» σημαίνει τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὑπαλλήλου τινὸς ὡς οὗτος ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ Νόμου, ἢ ὁσάκις ἢ τοιαύτη ἐγκρισὶς δὲν εἶναι ἀναγκαία, ὁ ἐτήσιος μισθὸς ὑπαλλήλου ὡς οὗτος καθωρίσθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, πλέον, ἐν ἐκαστῇ περιπτώσει, τὸ εἰς τὸν τοιοῦτον ὑπάλληλον καταβαλλόμενον τιμαριθμικὸν ἐπίδομα, ἀλλ' οὕτως ὥστε ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ τοιοῦτον ἐπίδομα νὰ ὑπερβαίῃ τὰ δώδεκα καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ τοιοῦτου ὑπαλλήλου».

5. Ἡ παράγραφος (1) τοῦ Κανονισμοῦ 193Θ τῶν Κανονισμῶν 1939 ἕως 1958, διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς διαγραφῆς ἐκ ταύτης τῶν λέξεων «δέκα φορές» εἰς τὴν τετάρτην γραμμὴν καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τούτων διὰ τῶν λέξεων «δώδεκα καὶ ἡμίσειαν φορές».

6. Ἡ παράγραφος (2) τοῦ Κανονισμοῦ 193Θ τῶν Κανονισμῶν 1939 ἕως 1958, διὰ τοῦ παρόντος ἀκυροῦται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς παραγράφου :

«(2) Ἡ ἐκλογὴ ἢ ἀναφερομένη εἰς τὴν παράγραφον (1) δύναται νὰ ἐνασκηθῇ καί, ἐὰν ἔχη ἤδη ἐνασκηθῇ κατὰ ἢ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, δύναται νὰ ἀνακληθῇ οὐχὶ ἀργότερον τῆς προηγουμένης τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς συνταξίμου θέσεώς του ἡμέρας».

7. Ἡ ἰσχὺς τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου 1965.

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. (Υ.Ε. 1441/59/2.)

*Αριθμὸς 352

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1964 (ΝΟΜΟΣ 64 ΤΟΥ 1964)

Κανονισμοὶ θεσπισθέντες ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἐπιτροπῆς Μόρφου

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 37 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου τοῦ 1964, καὶ οἰουδήποτε ἄλλου πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτούντος Νόμου, ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ Μόρφου διὰ τοῦ παρόντος θεσπίζει τοὺς ἀκολουθούτους Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ δύναται νὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Μόρφου τοῦ 1965.

2.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (2) τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Μόρφου οἱ ἀναφερόμενοι ἐν τῷ Πρῶτῳ Πίνακι τῶν παρόντων Κανονισμῶν θεωροῦνται ὡς Κανονισμοὶ θεσπισθέντες διὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν καὶ ὡς ἐνσωματούμενοι εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς.

(2) Οἱ ἐν τῷ Δευτέρῳ Πίνακι τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐκτιθέμενοι Κανονισμοὶ ἀντικαθιστῶσι τοὺς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένους ἀντιστοίχους Δημοτικούς Κανονισμούς.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΞ

(Κανονισμός 2 (1).)

1. Οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Μόρφου 1941—1962 δημοσιευθέντες :
(α) ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς κάτωθι :

Ἄρ. Ἐφημερίδος	Ἄρ. Γνωστοποιήσεως	Ἡμερομηνία
2953	230	25. 9.1941
3275	381	28.11.1946
3390	324	2. 9.1948
3415	21	20. 1.1949
3485	64	2. 3.1950
3628	239	11. 6.1952
3771	471	22. 7.1954
3861	569	22. 9.1955
3933	277	5. 4.1956
4061	669	4. 7.1957
4218	173	12. 3.1959
4321	159	12. 5.1960, καὶ

- (β) ὑπ' ἀριθμὸν γνωστοποιήσεως 527 ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1962.

2. Οἱ περὶ Τροχαίας Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Μόρφου 1959, δημοσιευθέντες ὑπ' ἀριθμὸν 312 ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 25ης Ἰουνίου 1959.

3. Οἱ περὶ Πανδοχείων, Ξενοδοχείων καὶ Δημοσίων Κτιρίων Κανονισμοὶ 1955, δημοσιευθέντες ὑπ' ἀριθμὸν γνωστοποιήσεως 754 ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1955.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΙΝΑΞ

(Κανονισμός 2 (2).)

1. Παράγραφος (1) τοῦ Κανονισμοῦ 133 εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἀντιστοίχου παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 133 τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Μόρφου 1941—1962 δημοσιευθέντων ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ Πρώτου Πίνακος τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

«(1) Τὸ ἀκόλουθον τέλος διὰ προμήθειαν ποσίμου ὕδατος θὰ πληρώνεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου προμηθείας ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ κατόχου ἢ ἐνοικιαστοῦ οἰονδήποτε ὑποστατικοῦ, κτιρίου ἢ μέρους, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν δημοτικῶν ὁρίων εἰς ὃ παρέχεται προμήθεια ποσίμου ὕδατος, ἦτοι :

Δι' ἕκαστον σακκοράφι, διὰ περίοδον τριῶν μηνῶν ἢ μέρους αὐτῆς £2 : Νοεῖται ὅτι ἐὰν οἰονδήποτε ὑποστατικόν, κτίριον ἢ μέρος εἰς ὃ παρέχεται προμήθεια ποσίμου ὕδατος, κατόπιν ἀδείας χορηγηθείσης δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 128 ἤθελε μεταγενεστέρως ὑποδιαίρεθῆ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἐκάστη ὑποδιαίρεσις νὰ λαμβάνῃ προμήθειαν ποσίμου ὕδατος καὶ νὰ ἀποτελῇ κεχωρισμένην ἰδιοκτησίαν ἢ νὰ κατέχεται κεχωρισμένως, ἢ νὰ ἐνοικιάζεται, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἕκαστος ἰδιοκτήτης ἢ κάτοχος ἢ ἐνοικιαστής ἐκάστης τοιαύτης ὑποδιαίρέσεως